

[Elgaard.]

Medlem brugte, saa gjorde jeg det netop, som jeg sagde, med Henblik paa, at man i Amerika har Dommervalg for bestemte Perioder, og fordi man altsaa i Forslaget træder ind paa dette Spor vedrørende Appelretten; det var i den Retning, mine Tanker gik, da jeg brugte dette Udtryk. Og saa vidt mig bekendt — de, der har Indsigt i Retsforholdene i De forenede Stater, maa jo vide det — er der Eksempler paa, at Dommervalgene i De forenede Stater netop har haft særdeles uheldige Følger.

Jeg erkender, at Dommerhvervet er haade ansvarsfuldt og vanskeligt. Jeg vil ikke bestride, at en Dommer maaske kan optræde for skarpt, ja, forkert, jeg vil ikke bestride, at en anden Dommer kan optræde for lidt myndig o. s. v. Det er Mennesker, og for Mennesker gælder det, at man kan fejle. Men den højtærede Justitsminister og alle, der er enige med ham om at gennemføre Appelretten, kan ikke som Dommere i denne Ret placere anderledes kvalificerede Mennesker end dem, der placeres i andre Dommeropgaver og Dommerembeder. Det vil ikke være muligt for nogen at give Appelretten en saadan Sammensætning, at man kan sige, den bestaar af Personer, der i enhver Henseende har de absolutte Forudsætninger for at træffe den rigtige Afgørelse fremfor de almindelige Domstole, vi har her i Landet. Det kan ikke lade sig gøre. Derfor er Spørgsmaalet om Værdien af at gennemføre dette Lovforslag saare vanskeligt at besvare afgørende.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har baade i Gaar og i Dag ført Grundtvig i Marken for sit Standpunkt. Jeg kan ikke indse Værdien af dette, lige saa lidt som jeg kan indse Værdien af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Udtalelser om den Forskel, der er paa Venstremænd for 40 Aar siden og Venstremænd nu. En Sammenligning mellem da og nu er jo mulig, naar det gælder Venstremænd, men det er umuligt at give den nogen Begrundelse, da man fornuftigvis maa bedømme ethvert Spørgsmaal ud fra de Forhold, de Vilkaar, den Tilstand, som Samfundet befinder sig i, naar man behandler det. Og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen er jo behagelig fri for Sammenligning mellem Kommunisten nu og Kommunisten da, for det varede vel en Menneskealder fra dengang, inden den første Kommunist var støbt.

Og naar man fremdrager Udtalelser af Grundtvig vedrørende Retsforhold, ja, selv af de fremragende Jurister, som den højtærede Minister nævnte nu, kan man dog

ikke komme bort fra, at man fornuftigvis ikke kan tage Stilling til et Lovforslag i Dag ud fra en eneste Motivering, der er 40 Aar gammel. Jeg vilde mene, at den højtærede Justitsminister vil være den første til at erkende dette, for jeg kender ikke og har ikke kendt ret mange Ministre, der i den Grad ønsker at have Fingeren paa Tidens Puls som netop den højtærede Justitsminister. Men skulde vi saa ikke lade alle de store Navne, der her er draget frem fra Fortiden, hvile i Fred.

Victor Pürschel: Jeg vil gerne i Tilslutning til det, som Venstres ærede Ordfører sagde, gøre opmærksom paa, at de Tal, Justitsministeren nævnte paa det Antal Ændringer i Retsplejeloven, der var gennemført af de tre Justitsministre Rytter, Zahle og Steincke, ikke er afgørende i sig selv. Man maa jo her huske paa, at Rytter kom lige efter Retsplejelovens Ikrafttræden, hvor mange praktiske Erfaringer nødvendigvis maatte medføre, at der skete en Række Ændringer, og det er jo heller ikke Tallene paa Lovene, der er afgørende; Indholdet af en Del af disse Love bestaar blot i, at et Dommerembede er nedlagt og den Slags Smaating. Det, der er det afgørende, er Omfanget af disse Love, Betydningen af de Problemer, der er rejst.

Med Hensyn til Grundlovmæssigheden har det ærede Medlem Hr. Steen talt om Rækkefølgen: den lovgivende Magt, den udøvende Magt og den dømmende Magt, ja, han har egentlig kun talt om Rækkefølgen: den lovgivende og den dømmende. Det vilde interessere mig at faa en Paavisning fra det ærede Medlems Side af, hvor denne Rækkefølge er fastslaaet; efter min Opfattelse af Grundloven er her Tale om en Sidestilling.

Det ærede Medlem kunde jo glæde sig ved at blive rost af Justitsministeren, og han havde virkelig ogsaa løst sin vanskelige Opgave med megen Behændighed. I Løbet af 10—12 Minutter gjorde det ærede Medlem sig færdig med disse store Problemer efter en Behandling, som ikke netop kan kaldes indgaaende. Men vi forstod ham jo alle og følte alle med ham, naar han saaledes svævede let hen over denne Sag, og Ministeren takkede ham altsaa derfor. Dette forstaar vi alle. Der er i øvrigt det ejendommelige ved det ærede Medlem Hr. Steens Udtalelser, at han sagde, at Ministerens Lovforslag var Udgangspunktet. Ja, Udgangspunktet er jo normalt noget, man fjerner sig fra, og hvis det er det, der skal ligge deri, maa jeg erkende, at saa er det virkelig godt sagt af det ærede Medlem Hr. Steen. Nu er det